

ת"ד 3038/09/19 - מדינת ישראל נגד נילי אסא

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 3038-09-19 מדינת ישראל נ' אסא
בפני כבוד השופט בכיר ישראל ויטלסון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נילי אסא

ע"י ב"כ עו"ד אביעד פרץ

הנאשמת

הכרעת דין

נגד הנאשמת הוגש כתב אישום לפיו, ב- 9.4.2019 בשעה 13:50 או בסמוך נהגה הנאשמת ברכב פרטי ברחוב יהודה הלוי בתל-אביב מכיוון צפון לדרום והחנתה את רכבה בצמוד למדרכה וסמוך לצומת עם רחוב שנקר.

באותה עת נהגה השוטרת דניאל משען בניידת משטרה ברחוב יהודה הלוי בנתיב ימין, בכיוון נסיעת הנאשמת ומשמאלה ובהתקרבה אף היא לצומת.

באותה שעה רכב פינחסוב זיו באופנוע ברחוב יהודה הלוי בנתיב ימין, בכיוון נסיעת הנאשמת ומשמאלה, בעקבותיה של הניידת והתקרב אף הוא לצומת.

הנאשמת נהגה בחוסר זהירות, בכך שלא נתנה תשומת לב מספקת לדרך, לא נקטה בכל אמצעי הזהירות הדרושים, פתחה את דלת רכבה, פגעה ברוכב האופנוע והדפה אותו לעבר ניידת המשטרה.

כתוצאה מהתאונה נחבל רוכב האופנוע בגופו, נגרמו לו חבלות של ממש, ארבעה שברים בצלעות, שבר בעצם הבריח והשכמה. נגרמו נזקים ברכוש.

הוראות החיקוק לפיהן הובאה הנאשמת לדין הן:

1. פתיחת דלת מבלי להבטיח את שלומם של עוברי הדרך - עבירה לפי תקנה 80 א לתקנות התעבורה

התשכ"א-1961.

2. נהיגה בחוסר זהירות - עבירה לפי תקנה 21 ג' לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
3. גרימת חבלות של ממש - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה (נ"ח) התשכ"א - 1961.

הנאשמת כפרה בהאשמות המיוחסות לה ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העידו השוטרים - יושבי הניידת, השוטרת דניאל משען, ואברהם פדר. כן העידו רוכב

האופנוע פינחסוב זיו, ובוחן המשטרה איגור פרס. התעודות הרפואיות הוגשו בהסכמה. כן הוגשו

חומרי החקירה שערכו העדים, עדות הנאשמת ותצלומים ממקום האירוע.

ראיות התביעה:

הוגשה בהסכמה גרסת הנאשמת בחקירתה, ראה הודעתה (ת/6) מיום 28.5.19 (שורה 3- עד 21).

"הייתי עם בעלי ועוד שני חברים. הרכב היה מכובה. באותו יום היה בחירות והכביש היה פקוק מקצה לקצה. אני הסתכלתי במראה. **מה שאני ראיתי שהיו מכוניות כל אורך של הרחוב.** מה שאני עשיתי פתחתי את הידית על מנת לפתוח את הדלת. **הדלת נפתחה בסנטימטרים החוצה. באותה שנייה אני רואה שכאילו מישהו פורץ לי את הדלת ופותח אותה בחוזקה.**

ראיתי בן אדם עף בשמיים ונוחת על הרכב שנסע בצד שמאל שלי. הוא נפל ליד הגלגלים בין רכב שלי ורכב שהיה מצד שמאל שלי. לא יכולתי לפתוח את הדלת. יצאתי מצד ימין של הרכב. רכב שנפגע היה רכב שבו הייתה שוטרת. הם טיפלו באירוע. היה לו קסדה על הראש. זה מה שהציל אותו. אני לא ראיתי מאיפה הוא הגיע הכול קרה בשבריר שנייה...

ש. מתי לראשונה הבחנת באופנוע?

ת. אני ישבתי באוטו ומיד הרגשתי שמישהו פותח את הדלת.

ש. כמה זמן עבר מאז שפתחת את הדלת ועד שהאופנוע פגע בך?

ת. שניות.

...

ש. את טוענת שמצד שמאל היה תור של רכבים לכן אני מבין שהאופנוע נסע בין רכבים חונים ורכבים מצד ימין

לרכבים שנסעו בנתיב הימני?

ת. נכון זה רחוב חד סטרי.

ש. אם כך לאופנוע היתה אפשרות לנסוע רק בין מכוניות חונות ורכבים שהיו בנתיב הימני. אני מבין נכון?

ת. רכבים נסעו. אני חושבת שהוא הגיע בין הרכבים".

אמור מעתה, הנאשמת אינה יודעת מהיכן הגיע רוכב האופנוע. היא פתחה את הדלת, ולפי גרסתה כל שעשתה טרם פתיחת הדלת היה להסתכל במראה השמאלית וכל שראתה היה "שיירה של מכוניות עד קצה האופק".

הנאשמת מאשרת כי פתיחת הדלת בוצעה על ידה - וכי האופנוע התנגש בדלת אותה היא פתחה - "שנייה" לאחר פתיחתה.

עדות הרוכב זיו פנחסוב:

לפי עדותו הוא רכב על קטנועו כשליח. הוא נסע ברחוב יהודה הלוי, לפי עמדתו הוא נסע בנתיב ימין, התנועה זרמה, **"ופתאום נפתחה דלת מצד ימין - אני זוכר שעפתי מהדלת,** איבדתי את הזיכרון וזהו".

בחקירתו הנגדית הוא הסביר את דבריו לעניין הנסיעה בנתיב ימין. "היו שם שני נתיבים אחד משמאל ואחד ימני. אני נסעתי די במרכז של נתיב ימני, של המכוניות הנוסעות".

בחקירתו הנגדית נשאל:

ש. האם ראית את הדלת נפתחת?

ת. לא זוכר.

ש. זאת אומרת שיש סיכוי שהדלת הייתה כבר פתוחה?

ת. אין סיכוי שבעולם, הדלת נפתחה עלי. אני לא נכנסתי לתוך דלת פתוחה".

עדות פקד אבי פדר:

השוטר פדר ישב בניידת עליה נהגה השוטרת דניאל משען. עוד הם במצב עמידה בשל אור אדום ברמזור, המסדיר את התנועה ברחוב יהודה הלוי (הרחוב בו נסעו) הוא שמע "מכה חזקה" בחלק האחורי של הרכב בו היו ישובים. ליד דלת הנוסע, הוא ראה את רוכב האופנוע שכוב על הארץ ובאופן שהוא לא היה יכול לפתוח את הדלת. הוא יצא מהרכב מצד דלת הנהגת משען. הוא צילם את זירת האירוע. (ראה נ/1).

עדות השוטרת דניאל משען:

לפי עדותה היא נהגה "בניידת לבנה" (ללא סימני משטרה) ולידה ישב הקצין אבי פדר. מימינה בדרך חנו כלי רכב בשורה לאורך הרחוב. ממוקום ישיבתה במושב הנהג תארה את אשר ראתה כך:

"מימיני הייתה שורה של רכבים חונים, רכב מסוג שברולט, עמדתי בפקק הוא היה מימיני, ראיתי אופנוע במראה של הרכב הפנימית, האופנוע הגיע מאחורי, הוא עבר מצד ימין שלי, הדלת של הרכב החונה נפתח מהצד של הכביש, אני ראיתי את הרוכב אופנוע על החלון, שמעתי בום. כשסובבתי את הראש ראיתי את הקסדה של הרוכב על החלון בדלת הימנית אחורית".

בחקירה הנגדית אישרה השוטרת כי היא ראתה את המתואר מהמראה הפנימית ברכב בו היא נהגה. הרכב היה בעמידה -בפקק.

"ש. מקודם תיארתי איך הכול קרה, כל זה דרך המראה האמצעית, גם את הפתיחה של הדלת?

ת. את הפתיחה של הדלת ראיתי כי היא עמדה במקביל אלי.

ש. על מה הסתכלת?

ת. ראיתי את רוכב האופנוע מגיע ואת הדלת נפתחת".

לשוטרת הוצגו תמונות - נ/1 - ולפיו רואים את האופנוע בצמוד לדלת רכב הנאשמת. כאשר רכב השוטרים מעט לפנים. העדה הסבירה כי התמונה משקפת את המצב שלאחר התאונה לאחר שהם (השוטרים) הזיזו את רכבם מעט קדימה, כדי לשחרר את האופנוע מהרכב.

עדות בוחן התנועה איגור פרס:

לפי עדותו הוא טיפל בתיק כ"תיק הצמדה". דהיינו הוא לא יצא למקום התרחשות התאונה, מיד לאחר התרחשותה. חשיבות עדותו היא בתצלומים שהציג מזירת התרחשות התאונה. הוא צילם את שדה הראיה האפשרי לנהג אשר מביט במראה השמאלית של רכב חונה. בדומה למצב רכב הנאשמת עובר לתאונה, הגם שאת הניסוי עשה ברכבו שלו, מסוג רנו קנגו פרטי מסחרי, ולא ברכב הזהה ממש, לזה של הנאשמת.

לפי ממצאיו בתצלומים ת/9 - ועד - ת/40, מדובר בכביש ישר בו נהג רוכב האופנוע. לפי גרסתו - ניתן לראות היטב כל אופניים או אופנוע המתקרב למקום עמידת רכבה של הנאשמת. להמחשת עמדתו ראה צילום ת/9, ת/10, ת/26, ת/27.

ראיות ההגנה:

עדות הנאשמת בבית המשפט:

"נסעתי בכביש ששם הייתה התאונה, נסעתי שם למצוא חניה, זה היה יום בחירות, מצאתי חניה היו איתי בעלי ועוד שני חברים. חנית, והם ירדו מהרכב לכיוון המדרכה, המדרכה הייתה בצד ימין של הרכב, הם ירדו מצד ימין ואני התחלתי בהכנות ליציאה, **הצצתי במראה שמאלית שלי כל הכביש היה מלא רכבים חונים זה היה יום של בחירות, זה גם היה קרוב לרמזור. הבטתי במראת צד ראיתי לכל האורך מכוניות חונות וטור של מכוניות חונות, ואז פתחתי לאט, לאט את הידית של הרכב, יש לי רכב גדול, על מנת לפתוח את הדלת אני צריכה קודם כל ללחוץ על הידית ואז עם היד שלי לדחוף אותה. עשיתי פעולה ראשונה כשלפתע אני מרגישה שמישהו מתפרץ לי לאוטו. אני בתוך האוטו יושבת בהלם. רק אז הבחנתי ברוכב אופנוע שנתקל בדלת שלי ועף מהאופנוע, עף שמאלה נדבק לשמשה אחורית שלרכב אחר שהסתבר שזה רכב של שוטרים, רכב מסוה, צבע לבן, מהעוצמה הוא עף קדימה, כמו סרט אימים.**

חקירה נגדית:

ש. איך את מסבירה שפתחת את הדלת ומישהו נפגע חבלות של ממש, אחריות של מי זה?
ת. אני גם במשטרה טענתי שאני לא ראיתי אותו כנראה שהוא נסע בזיגזגים בין המכוניות. הוא הגיע במהירות. **אני לא ראיתי אותו, את הנזק ראיתי.**

העד המומחה רונן מרחבי העיד כי הגיע לזירה רק כדי להראות את מקום ההתרחשות ולערוך הצבעה עם הנאשמת על מקום התאונה. מצאתי טעם לפגם בעובדה שלא טרח לצלם את שדה הראיה הגלוי של הנאשמת-לאחור, מהנגלה ממראת הצד (שלפי גרסתה הביטה במראת הצד), טרם פתיחתה, וכך לעניין האפשרות לראות את כלי הרכב המתקרבים, אף מהמראה הפנימית של רכבה. זאת אולי כדי לסתור את עדות השוטרת משען, עת זו העידה כי בעת שעמדה במקביל לרכבה של הנאשמת היא ראתה את הרוכב המתקרב אליהם.

דיון והכרעה:

תקנה 80 לתקנות התעבורה מדברת בשפה ברורה:

80 (א). "פתיחת דלת וסגירתה

לא יפתח אדם את דלתו של רכב אלא לאחר שנקט כל אמצעי זהירות הדרושים להבטחת שלומם של עוברי דרך". (הדגש שלי י.ו.)

אין חולק ומוסכם על כולם, כי הרוכב התנגש בדלת רכבה של הנאשמת מיד לאחר שזו האחרונה פתחה את הדלת לתוך קו נסיעתו. סיבה ומסובב, אילו הייתה הנאשמת אכן מביטה היטב באם מתקרבים כלי רכב דו-גלגלים לרכבה טרם פתיחת הדלת, הן בדרך של הפניית מבט לאחור, והן בבחינת הנראה במראת הצד, התאונה הייתה נמנעת.

אני מאמין ומקבל את עדות השוטרת דניאל משען, עת זו העידה בבית המשפט, בפה מלא, ובביטחון, שהיא, ממקום יושבה במושב הנהג בניידת המשטרה, ראתה במראת הרכב הפנימית, את הרוכב המתקרב לעומתם וכך טרם התאונה. אני קובע כי לנאשמת הייתה פתוחה הדרך לנהוג בזהירות לבחון היטב את מצב הדרך, ולמקום ממנו הגיע הרוכב. כפי שהשוטרת דניאל ראתה את הרוכב ממקום עמידתה במקביל לרכב הנאשמת, כן הייתה הנאשמת חייבת להבחין ברוכב המתקרב בנסיעה למקום חנייתה בצד הדרך. זאת לדעת מדובר ברחוב מרכזי בתוככי תל אביב, עיר עמוסה בכלי רכב מכל הסוגים, כולל כלי רכב דו-גלגליים. הייתה הנאשמת חייבת לצפות אפשרות להתקרבות האופנוע לרכבה, טרם פתיחתה לתוך פנים הכביש, ולנקוט בכל האמצעים-כולל מבט מוקפד לאחור, וכדי לא פגוע ברוכב המתקרב לרכבה.

ראיתי התצלום - נ/1- המדבר בעד עצמו. לא אקבל את הסברה כי הרוכב "זגזג" בין הרכבים ואין כול בדל ראייה לכך.

לסיכום:

לאחר שמיעת העדים, בחינת הראיות, ובחינת עדותה של הנאשמת עצמה, הן חקירתה במשטרה והן בבית המשפט אני קובע כי התביעה הרימה את הנטל המוטל עליה, הנאשמת נהגה בחוסר זהירות ולכן היא האחראית לתאונה ותוצאתה. אני מרשיע את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"א, 06 ינואר 2021, במעמד הצדדים